

Svět je jako z porcelánu
kam šlápneš, všechno se rychle bortí
myšlenky plujou okolo tvý hlavy
ty správná ale někde jinde bloudí, jinde bloudí

Pak nevíš, kde ti hlava stojí
a nevíš kde je nahoře, kde dole
pak doufáš, že se všechno změní, se to změní
a pak doufáš, že nebude to bolet

Až ráno vyjde žhavý slunce
kulatý až se ti hlava točí
náhle zjistíš, že všechno jinak
po tvém boku někdo tiše kráčí, tiše kráčí

Pak nevíš, kde ti hlava stojí
a nevíš kde je nahoře, kde dole
pak doufáš, nebude se to měnit, se to změní
a pak doufáš, že nebude to bolet

Až zajde slunce a za tvá záda
padne stín a všechno bude stejný
až pochopíš, že budeš zase sama
a obávat se další nové změny, nové změny

Zas nevíš, kde ti hlava stojí
a nevíš kde je nahoře, kde dole
pak doufáš, že se to někdy změní, se to změní
a pak doufáš, že nebude to bolet